

կ'առնէ և մէկ կեզտ անուն մինչև ցոյսօր ոչ (ոք) տեսալ է և չուեալ չէ, եւ է տաւեւի հեզ եւ խոնարհօզի. հլու եւ հնազանդ և տղոյաբարու: (Անդ. էջ 495): Դանիէլ եպօ. 1626ին ալ կ'ընկերանար Դարոնաղցիին հետ. «ՌՀԵ (= 1626) թվին, մեք մեր միաբան աշակերտելովքն՝ Տէր Սարգսովն և Դանիէլ եպիսկոպոսովն եւ Տէր Գասպար երէցովն գնացաք յԵրուսաղէմ եւ կացաք երկու զատիկ. որ Աստուծոյ աջօղելովն երեք անգամ ենք զընացեր և ամէն գնալու երկու զատիկ եմք կացեր:» (Անդ. էջ 536):

ԴԱՆԻԷԼ ԵՊՍ. ՅԱԿՈԲԵԱՆ, ՊՈԼՍԵՅԻ.—Մբ. Ծ. 1865 ին, շրջանաւորա ժառ. Վարժ.ի 1887 ին. Չս. 1889 ին. Աս. Երզնկայի 1896-1900. Պատրք. փոխ. Զմիւռնիոյ 1903ին, Աս. Էտիրնէի 1905 ին. Տեղապահ Երուսաղէմի Ս. Յակոբի վանքին (1909-1913). կը ձեռնադրուի եպօ. եւ նոյն ժամայն ալ արքեպօ. 1910 ին. քարոզիչ Սկիւտարի Ս. Խոջ եկեղեցիին 1916 ին, անգամ Կրօն. Ժողովի Պոլսի Ազգ. Կեդր. Վարչ. (1920-21), վերստին կը դառնայ Ս. Յակոբի վանքը 1921 ին. Լսպ. (1921-22). կը վախճանի Երուսաղէմի մէջ 1922 ին:

ԴԱՆԻԷԼ ՎՐԴ. ԱՇԸՔԵԱՆ, ՏԷՐԷՎԱՆՔՅԻ (Կեսարիա).—Մբ. Ծ. 1848 ին. Չս. 1871 ին. կառավարիչ ժառ. Վարժ.ի եւ անգամ ուսմեկն. խորհ.ի (1871-75). գրավաճառ (1875-77). կը մեկնի հայրենիք 1877 ին. Տէրէվանքի վանահայր եւ քարոզիչ. քաղաքական դէպքերու հետեանքով՝ կը տարադրուի Ափրիկեան Տրիպոլիս, ներման կ'արժանանայ եւ կը հաստատուի Աղեքսանդրիոյ մէջ, կ'զբաղի Ազգատախնամ մարմնոյն գործերով, 1917 ին կը վախճանի Աղեքսանդրիոյ մէջ:

ԴԱՆԻԷԼ ՎՐԴ. ԵՒ ԵՂԲԱՅԻՐ ԱՆԴՐԷԱՍ.— Ուխտաւորութեամբ Ս. Երուսաղէմ գալով՝ ձեռագիր մագաղաթ Շարական մը կը նուիրեն Ս. Յակոբի վանքին (ՄՁ. թ. 209) հետեւեալ յիշատակագրութեամբ. «որ ողորմի քս. Ած. ստացողի սբ. շարականին Դանիէլ վարդապետին և իւր եղբաւրն Անդրէասին որ եղին զսա յիշատակ ի սբ. քաղաքն Եմ. և ի դուռն սբ. Յակոբոյ վանացն յիշատակ իւրն եւ իւր ծնողացն...»: (Սապ. Յուց. տետր թի. էջ 1334):

ԴԱԻԻԹ ԱԲ.—Մբ. Կը յիշատակուի Մինաս Ամբեցի պտրք. փն Օրագրութեան մէջ: